

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Š., s. r. o., B.** zastúpeného **R. C., s. r. o., B.**, proti odporcovi v **I. rade M., s. r. o., K.** odporcovi v **II. rade JUDr. P. C., súdnemu exekútorovi, K. o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/260/2010-92 zo dňa 14. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**
Odporcovi v I. a II. rade náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi v I. rade okamžite po doručení predbežného opatrenia zdržať sa konania, poškodzujúceho navrhovateľa, ako aj zdržať sa konania, priamo alebo nepriamo vynucujúceho si plnenie z obchodnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 01. 08. 2004. Odporcovi v II. rade požadoval navrhovateľ uložiť povinnosť zrušiť exekučný príkaz sp. zn. EX 65/2010 zo dňa 30. 09. 2010, do troch dní od doručenia predbežného opatrenia, vykonať šetrenie skutkového stavu smerujúceho k zisteniu, či k splneniu predbežného opatrenia uloženého Okresným súdom Košice I uznesením č. k. 26Cb/227/2009 došlo, ako aj uložiť mu povinnosť zdržať sa konania, ktoré by do skončenia konania vo veci samej smerovalo k ukladaniu a vymáhaniu pokút v exekučnom konaní. Navrhovateľovi požadoval uložiť povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej v lehote 30 dní.

V odôvodnení poukázal na ustanovenia § 75, § 76 a § 77 O. s. p., ako aj ustanovenia § 159 a § 167 ods. 2 O. s. p. Konštatoval, že účelom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej,

i keď len dočasnej úpravy pomerov účastníkov by bolo právo účastníka ohrozené. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému má byť poskytnutá predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy.

Súd zamietol návrh, aby odporca v I. rade okamžite po doručení predbežného opatrenia bol povinný zdržať sa konania poškodzujúceho navrhovateľa, pretože takýto výrok je nevykonateľný. Zamietol tiež návrh, aby sa odporca v I. rade okamžite po doručení predbežného opatrenia zdržal konania, vynucujúceho si plnenie zo zmluvy, uzavretej dňa 01. 08. 2004 vzhľadom na neurčitosť navrhovaného výroku, ako aj skutočnosť, že takto uložená povinnosť by odporovala predbežnému opatreniu, uloženému Okresným súdom Košice I. č. k. 26Cb /227/2009-24.

Pokiaľ ide o návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči žalovanému v II. rade, tento súd zamietol z dôvodu, že uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 26Cb/227/2009-24 zo dňa 21. 12. 2009 je spôsobilým exekučným titulom a na jeho podklade možno viesť exekúciu až do času, kým nie je právoplatne zrušené príslušným súdom. Súd preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

V celom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neosvedčil nebezpečenstvo hrozacej ujmy, odôvodňujúce naliehavosť požadovanej dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Ani skutočnosti, ktoré uviedol v odvolaní, neumožňujú prijatie záveru o pravdepodobnosti jeho nároku, pretože v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ani neuviedol, čo bude predmetom budúceho konania.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie.

Uviedol, že v konaní došlo k vade, uvedenej v § 237 písm. g/ O. s. p., pričom rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Podľa jeho názoru je sudca Krajského súdu v Košiciach JUDr. V.H. PhD., ktorý bol predsedom senátu, rozhodujúceho o odvolaní v predmetnej veci, v záväzkovom vzťahu s navrhovateľom, čo zakladá pochybnosti o jeho nezaujatosti. Záväzkový vzťah vznikol uzavretím kúpnej zmluvy na motorové vozidlo, pričom odporca v I. rade vystupoval ako predávajúci a JUDr. H. ako kupujúci a záležitosti, týkajúce sa kúpnej zmluvy, boli prednostne zabezpečované konateľom odporcu v I. rade. Určitú mieru ekonomickej závislosti medzi odporcom v I. rade a sudcom JUDr. H., ktorá je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vydaným pod sp. zn. 3 Cdo 153/96, považovaná za porušenie ústavnej zásady rovnosti účastníkov konania možno, vidieť aj v povahe záväzkového vzťahu medzi sudcom JUDr. H. a odporcom v I. rade, keďže po uzavretí kúpnej zmluvy môžu vzniknúť jednotlivým stranám rôzne vzájomné práva a povinnosti. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade sú dané okolnosti, ktoré plne oprávňujú vznik a existenciu neistoty a pochybnosti v otázke nezaujatosti sudcu JUDr. H. k účastníkovi konania. Predpoklady zaujatosti uvedené v § 14 ods. 1 O. s. p. zakladajú vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nie iba pre jeho skutočne preukázanú zaujatosť, ale už vtedy, ak možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. V tejto súvislosti poukazuje na postup sudcu v iných veciach účastníkov konania, vedených pod sp. zn. 2Cob/148/2010 a 2Cob 149/2010.

Má tiež za to, že navrhovateľ preukázal existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, čoho sa bude vo veci samej domáhať. Rozhodnutie prvostupňového, ako aj odvolacieho súdu preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhuje, aby dovolací súd zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Košice I. č. k. 31 Cb/100/2010-37 zo dňa 12.11. 2010 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca v I. rade vo vyjadrení k dovolaniu považuje navrhovateľom uvádzané skutočnosti za nepravdivé a neopodstatnené. Účelové tvrdenia navrhovateľa nemožno považovať za okolnosti, ktoré by boli spôsobilé vytvoriť stav neistoty o nezaujatosti sudcu.

Prezentovanie predmetnej kúpnej zmluvy ako skutočnosti, ktorá by mala byť spôsobilou vytvoriť stav pochybnosti o nezaujatosti sudcu je nemysliteľné, a to aj s prihliadnutím na obvyklé uzavieranie záväzkových vzťahov, ktorých účastníkmi sú sudcovia rovnako, ako aj iné fyzické osoby. Z názoru navrhovateľa by vyplynul absurdný stav, keď sudca by bol vylúčený v každom konaní, ktorého účastníkom by bola osoba, s ktorou v minulosti vstúpil do záväzkového vzťahu, napr. banka, mesto pri zakúpení parkovacieho lístka a pod. Navrhovateľ v dovolaní uvádza nepravdivé a účelové tvrdenia, ktoré nie sú ničím podložené. Namietaný záväzkový vzťah, kúpa motorového vozidla, bol uskutočnený v roku 2002.

Odporca v I. rade poukazuje tiež na skutočnosť, že predbežná alebo iná súdna ochrana mu bola poskytnutá aj v konaniach, v ktorých boli účastníkmi navrhovateľ a odporca v I. rade a rozhodoval iný sudca. Neobstojí ani námietka, týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože konanie, poškodzujúce navrhovateľa zo strany odporcu v I. rade neexistuje, práve navrhovateľ sa dopúšťa konania, ktoré poškodzuje odporcu v I. rade a neplní si povinnosti, vyplývajúce z už vykonateľných rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia.

Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie navrhovateľa zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c// na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky .

Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach, týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci dovolanie nie je prípustné z dôvodov uvedených v ustanovení § 239 ods. 3 O. s. p., keďže dovolaním bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 O. s. p. V danom prípade navrhovateľ namieta existenciu vady, uvedenej v § 237 písm. g/ O. s. p., t. j. že v konaní rozhodoval vylúčený sudca.

Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je upravené v § 14 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ námietku zaujatosti predsedu senátu odvolacieho súdu JUDr. H. PhD. nevzniesol, v dôsledku čoho o vylúčení sudcu nebolo rozhodované.

Zaujatosť sudcu namieta navrhovateľ v dovolacom konaní, a to s poukazom na pomer sudcu k účastníkovi konania, ktorý podľa neho vznikol kúpou motorového vozidla od odporcu v I. rade ako predajcu motorových vozidiel, v roku 2002. Namietaná skutočnosť

predstavuje obstarávanie bežných životných potrieb, čo nemožno považovať za osobný vzťah sudcu k účastníkovi konania takej intenzity, ktorý by bol spôsobilý vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti. V dovolacom konaní nebola existencia navrhovateľom namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. g/ O. s. p.

Podľa § 243b ods. 5 prvá veta O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

Odporcom trovy dovolacieho konania neboli priznané, keďže odporca v I. rade si trovy dovolacieho konania neuplatnil a odporcovi v II. rade trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová